

Принцеса Злата

Колись давно жила, малята,
Ледаченька принцеса Злата.
І раз, як почалась весна,
Гуляти в ліс пішла вона.
Йшла Злата і не роззиралась,
Шлях пам'ятати лінувалась,
Частенько в люстро заглядала —
І в хащі лісу заблукала.
Бродила в лісі дотемна
І гірко плакала вона.
Аж раптом вивела стежина
Принцесу Злату до хатини.

А мешкав у хатині цій
Страшний розбійник Лиходій.
Його принцеса попросила:
— Бродити вже мені несила...
Із лісу покажи дорогу —
Одержиж персня золотого!
Та вигукнув розбійник: — Ні!
Служитимеш тепер мені!
Забрав перстеник Лиходій
І дав їй прати одяг свій.
Ох, непросто було, малята,
Завдання для принцеси Злати.

